

[A. Svensson.]

demokrat taler samtidig om „den brune Pest“ og ophidsede indirekte til Magtændelse.

Mod alt dette vender „Jydske Tidende“ sig, vender sig imod det, fordi det skader saavel inden for som uden for Landets Grænser. I rolig Bevidsthed om vor egen naturlige Styrke, med aabent Øje for Maal og Muligheder, med klar Forstaaelse af, at vi har Ansvar for mere end os selv, vil vi gøre vort Arbejde i Danmarks Grænseland. Det er vor Linie; det er vor velovervejede Linie, og den lader vi os ikke bringe bort fra.

Jeg skal endnu, medens vi er ved Pressen, nævne ogsaa den tyske Presse. Jeg tænker paa det tyske Mindretals Organ i Aabenraa, „Nordschleswigsche Zeitung“, og jeg skal i denne Sammenhæng gøre specielt det ærede Medlem Hr. Schmidt opmærksom paa en grov Usømmelighed i „Nordschleswigsche Zeitung“ for 17. Oktober. Det tyske Blad skriver i et Ordskitte om Grænse-spørgsmaalet følgende — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til endnu et Citat —:

„Ofre har ved den tvungne Løsrivelse af Nordslesvig det tyske Rige bragt og ikke Danmark. Danmark har spillet en Krigsspekulants Rolle og har af Tysklands Fjender ladet sig skænke et Stykke Tyskland, som det ikke havde noget Krav paa.“

Jeg tilbageviser paa det skarpeste et saadant Sprog over for Danmark og over for det danske Folk. Med fuldgod Ret har Danmark i 1920 modtaget det danske Nordslesvig af den dansk-slesvigske Befolkningens egne Hænder, efter at Forudsættningerne var blevet tilvejebragt for den Afstemning, Befolkningen havde ventet paa gennem to Menneskealdre.

Det tyske Blad gavner ingen og intet, heller ikke den tysksindede Befolkning i Nordslesvig, med at anvende den Slags Gloser i en dansk-tysk Meningsudveksling.

Heldigvis bevæger det nye Tysklands Ledere, som jeg alt har fremhævet, sig i andre Tankegange. Det præger ogsaa den Tale, Dr. Rosenberg holdt i Flensborg, den var grænsepolitisk tilbageholdende, og det svarer til den Holdning, som den nazistiske Regering fra første Færd har indtaget. Naar undtages et enkelt Punkt — og det beror antagelig paa en utilstrækkelig Orientering —, hvor Dr. Rosenberg tilsyneladende antyder en eventuel fremtidig svensk Mægling i Grænse-spørgsmaalet, var der intet, som ikke var i Overensstem-

melse med tidligere Erklæringer. En saadan Mæglerrolle har for øvrigt svensk offentlig Mening straks taget Afstand fra. De toneangivende svenske Blade har endnu en Gang tilkendegivet, at Danmarks Grænse er Nordens Sydgrænse, og at de ikke er til Sinds at fravige dette af en hæderfuld fællesnordisk Ansvarfølelse dikterede Standpunkt.

Men naturligvis, det forudsætter først og fremmest, at vi selv føler os ansvarlige over for Grænselandet. Det er vi ogsaa blevet mindet om fra svensk Side i disse Dage, og den højtærede Regering bør ikke sidde denne Henstilling overhørig. Vi er taknemmelige for enhver nordisk Solidaritetserklæring, og ingen vil benægte, at vi her har et moralsk Rygstød af høj Kvalitet og betydelig Rækkevidde. Men vi maa heller ikke glemme, at vi har dyrekøbt Erfaring for, at al velment Hjælp kan svigte paa det mest kritiske Tidspunkt. Til syvende og sidst maa det danske Folk som ethvert andet Folk stole paa sig selv, paa sin egen Klogskab, paa sin egen Dygtighed og paa sin egen Livsvilje.

Skønt Emnet er saa vigtigt og saa omfattende, som det er, forbyder den nye af de demokratiske Partier i det demokratiske Danmark vedtagne Forretningsorden mig udførligt at behandle den Landsdels Anliggender, som jeg repræsenterer i dette høje Ting. Jeg havde ellers tænkt mig nærmere at omtale vor Stilling til det tyske Mindretal; men det maa jeg give Afkald paa. Baade i den H. P. Hanssenske Presse og i den socialdemokratiske Presse i Nordslesvig har der været heftige Indlæg fremme om at ændre vor Mindretalslovgivning. Man overser tilsyneladende, at denne Mindretalslovgivning har ikke alene en Side, der vender indad, men ogsaa en Side, der vender udad mod de store Lande og de store Landes Afgørelser. Det er mig derfor en Tilfredsstillelse, at Regeringen, dels gennem den højtærede Statsminister her i Tinget og dels gennem den højtærede Indenrigsminister paa et Møde i Skærbæk, har nægtet at inklade sig paa slige Eksperimenter.

Der er dog en enkelt Ting hos det tyske Mindretal, jeg staar uforstaaende overfor, og det er de nymodens Terrain- og Granatkastningsøvelser, man har faaet indført. Det forekommer mig at ligge uden for, hvad jeg vil kalde et normalt Mindretals- Behov, og saa vidt jeg ved, er der ogsaa — ja, det ærede Medlem Hr. Schmidt smiler — Kredse inden for det tyske Mindretal, der ser saadan paa det.